

عنوان مقاله:

تحلیل ادخال خداشناسی در امور عامه به وسیله تبیین عرض ذات، از دیدگاه محمدرضا مظفر و مرتضی مطهری

محل انتشار:

دوفصلنامه نسیم خرد، دوره 8، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین حاجی زاده - سطح سه حوزه علمیه، موسسه آموزشی امیرالمومنین، قم، ایران

حسین حاجی پور - استادیار گروه معارف، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد یادگار امام)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه تقسیم بندی علوم به یونان باستان برمی گردد. از حکمای یونانی می توان از ارسطو نام برد که برخی او را نخستین کسی می دانند که توانست علوم را تقسیم و طبقه بندی کند. او حکمت را به نظری و عملی، و حکمت نظری را به ریاضیات، طبیعیات، امور عامه، و الهیات تقسیم کرد و حکمت عملی را شامل سه بخش قرار داد: سیاست منزل، سیاست مدن، اخلاق. فلاسفه و حکمای مسلمان حکمت نظری را به سه بخش تقسیم نمودند؛ از نظر آنان الهیات علم مستقلی نیست و جزو امور عامه است. توجیه و تبیین این تقسیم بندی حکما با توجه به ملاک قرار دادن موضوع در تمایز و تقسیم بندی تامل برانگیز است. مهم ترین قید در تبیین موضوع «عرض ذاتی» است. در این تحقیق، به روش توصیفی تحلیلی ضمن بیان نظرات محمدرضا مظفر و مرتضی مطهری درمورد عرض ذاتی، به لوازم این نظر نیز اشاره شده است. نتایج پژوهش از این قرار است که با نگاه محمدرضا مظفر به عرض ذاتی تمام علوم فلسفی خواهند بود، ولی با نگاه مرتضی مطهری چنین اشکالی وارد نخواهد بود و همه گزاره های علوم در جای مناسب خود قرار خواهند گرفت.

کلمات کلیدی:

تقسیمات حکمت، خداشناسی، عرض ذاتی، امور عامه، مرتضی مطهری، محمدرضا مظفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1623074>

